

©Dennis Janssens

Schiller/Tasten Godverdomme, da's weer geniaal

Toen Sara De Bosschere afstudeerde, had ze samen met haar jaargenoten de kans om mee te spelen in Schillers *Die Räuber* van het Nederlandse collectief Discordia. Nu twintig jaar later speelt ze het stuk opnieuw. Ditmaal in de eigenzinnige bewerking *Schiller/Tasten* van Jan Decorte. Door Andrei Diaconu en Dennis Janssens

"*Die Räuber* van Schiller is écht een oertheaterstuk. Alles zit erin: idealisme, tragedie,... Bij ons zijn er weinig mensen die het kennen, maar in Duitsland is het een standaardstuk. Daar wordt het binnen elk gezelschap minstens één keer per jaar opgevoerd. Het originele stuk duurt vijf uur en wordt ingevuld door een twintigtal personages. Wij mochten als jonge studenten in die productie van Jan Joris Lamers (de artistiek leider van Discordia, nvdr) een aantal van die rollen op ons nemen. Ik vertolkte toen Amalia, het meisje waarop de broers Franz en Karl verliefd zijn. Karl, de idealist, wordt ontferd omdat zijn broer Franz, de cynicus, een valse brief stuurt naar de vader. Daarom beslist Karl een roversbende te stichten. Als een soort Robin Hood-achtige figuur steelt hij van de rijken om de armen te helpen. Dat plannetje mislukt uiteindelijk wel. Maar voor ons als beginnende acteurs was de energie en het idealisme van dat stuk heel passend."

Onbewuste motor

"Nu speel ik de rol van Karl en Michaël Vergauwen vertolkt dan weer Amalia. Dat is trouwens typisch Jan Decorte. Hij zegt altijd: 'mijn stukken zijn emancipatoir'. Het gaat dan over de emancipatie van de vrouw, van acteurs, zelfs van handelingen op de scène. Jan heeft een heel bijzondere manier van werken. Hij leest in deze fase van zijn leven heel weinig. Het originele stuk leest hij bijvoorbeeld maar één keer. Daarna gaat hij aan zijn computer zitten en begint hij gewoon te schrijven zonder iets na

te lezen of te herwerken. Hij schrijft op zijn 'onbewuste motor' om het zo te zeggen.

Toen ik de tekst van dit stuk de eerste keer las, dacht ik: 'Godverdomme, da's weer geniaal'. Zijn voorstellingen duren maximum zeventig minuten, maar hij raakt de essentie op zo'n sublieme manier. De onderlaag van de energie van het stuk zit compleet in zijn stukken. Jan Decorte schrijft zijn teksten fonetisch, in oud-Vlaams. Het is niet 'kinderlijk', maar 'kindlijk', zegt hij. Schrijffouten laat hij er gewoon in. Zijn teksten bruisen van authenticiteit."

Take it or leave it

"Het valt moeilijk uit te leggen hoe je juist Sturm und Drang op een podium kunt brengen. Dat is een van de mysteries van toneelspelen. Woorden zijn slechts dertig procent van een theaterervaring. Attitude en interactie zijn veel belangrijkere elementen.

Sara De Bosschere, actrice
"Het valt moeilijk uit te leggen hoe je Sturm und Drang op een podium kunt brengen"

Die Sturm und Drang valt ook samen met de manier waarop Jan met theater en zijn eigen persoonlijkheid omgaat. Het flirten met het idee: 'alles of niets'. Of beter gezegd: 'op mijn manier of niets'. De premisse van het stuk is dan ook 'de vrijheid of de